

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXII. Rerum omnium facies in alia omnia amisso Puro vertitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Sed meus hic IESVS, oculus qui totus, & auris,
 Et videt, & questus audit vbiq̄ue meos:
 Nec tamen his lacrymis, ceu relis iētus amoris,
 Huc redit; at nostro spicula corde serit.
 Pectoris ipse mei tu cor, & vinidus ignis,
 Ah! Puer hæc cordis vulnera ferre queas?

(a) *Cernus eanenti fistula adstupet, interim clamor
 ex insidijs sagittâ appetitur, capiturque dulci cantus
 illecebrâ mirabundum animal.*

ELEGIA XXII.

Rerum omnium facies in alia omnia
 amisso Puerō vertitur.

1. *B. Virgo suas arumnas exprimit; ideoque
 optat suum Puerum adsequi, ut ijs exi-
 matur.*
2. *Rerum prius leta facies in tristem solitudinem
 mutatur è B. Virginis dolore.*
3. *Si redeat Puer, & pristina rerum facies re-
 dabit.*
4. *Spondet viatori flores, qui Puerum indicavit.*

TV mea spes, tu Gnate meum decus, exulis instar, &
 Ut quid adhuc vario flectis in orbe vias?
 Tu potes incertâ sic fallere sorte Parentem,
 Qui via certa, sacra qui stata meta viæ es?
 Euge, redux tristi matrem Puer eripe nimbo.
 Me mihi quò rapias? quid mea vita fugis?
 Mater adest: nec adhuc placido me tangis ocello?
 Irradia blando sidere: Mater adest.
 At tu nullus ades. per cœca, per auia rerum,
 Sic sic hoc gremio transfuga parvus abis?

Et plue

Et plus Matre placet, quæ nescio, torrida rupes;
 Lustra vel horrificis exululanda feris?
 Tristis heri dixi: felix ego mater, alumnus
 Tot cui dona dedit, plura daturus erat.
 Heu! tot opes tulit vna dies, iam solibus atris
 Gaudia fluxa dolor, noxque perennis habet.
 Hos ego Virgo Deum peperit pia Mater in usus;
 Semper ut ægra teram, quod teris exsul iter?
 Ten' tenet Euphrates, Tigrisue, Tagusue, vel Hermus
 Iordanisue, nigri vel Melo cultor agri?
 Dic, precor, & sequar æqua tuos, mi parue, labores;
 Et quodcumque viæ est, mera doloris erit.
 Ibo pari nunc mater amans pede Memphim, ut olim
 Et comes, & custos exsulis exsul ero.
 Sed quò vis abeam, rerum cui vertitur orbis,
 Ac mundi facies, altera, mundus abit?
 Ah! mihi sol nimbus, nox Cynthia, nectar amaror,
 Ver gracialis hiems, lilia pulla cinis.
 Iam rosa spina, fauus colocynthus, oliua cupressus,
 Mors mera spes, vitæ nescia vita dolor.
 Adde, quod ille mihi gemini qui luminis instar,
 Hisque oculis oculus, me quasi stella fugit.
 Eia redi rebus sua forma redibit & usus;
 Et mihi ver almo sidere pinget humanam.
 Sol mihi lumen erit; lux Cynthia, nectar ambrosium;
 Flos rosa; veris ebur lilia; vita salus.
 Spe sterili vanas sed vana quid aucupor auras?
 Et sero, quæ nunquam vota beata metam?
 Omnibus ille vijs fugit; omnibus insequar aruis;
 Nec Dryas vlla tulit, nullasue Nais opem.
 Dic, precor, hunc vllis si videris obuius oris,
 Quisquis obis Solymo rure viator agros;
 Et tibi munus erit flos hic de Virginis horro,
 Flos cui cum myrrha Nardinus halat odor.
 Flos grauidus fructu, flos cui rosa cedat honores
 Ipta suos hic stat; sed rosa fluxa fugit.
 Floris odoratâ quid nescio spirat ab aurâ,
 Vnde per ægra redux infuat ossa vigor.

Crede mihi, si quando labor tibi fregerit artus,
 Flos fessum medicâ leniet almus ope.
 Nunc age, carpe viam, pulchri si gratia floris
 Te tangat; puero sed duce, carpe viam.
 Ille, tibi qui signet iter, lux conscia veri est;
 Et via, quâ tendas; quamque sequare, salus.
 Quâ pueri venit umbra, venit lux clara salutis.
 Si latus umbra tuum tangat, Eous erit.

ELEGIA XXIII.

Iosephus suspicatur in obuiâ syluâ
 puerum delitescere.

1. Iosephus existimat in syluâ Puerum haerere.
2. Sperat rediturum.
3. Timet è sylua aliquid mali.
4. Subit syluam, & alloquitur arbores.

Hic quæ sylua viret densis incædua ramis,
 Nox cui sublustrum fraudat opaca diem:
 Quis scit, an vmbroso Puerum tuearur asylo,
 Quem piget aprico sole, solo que coqui?
 Si struat hic multâ secura cubilia quercu,
 Hinnuleique patris, hinnuleusque nepos,
 Quid vetat, hinnuleo qui mollior errat, Alumnum
 Abdat inexcussis protida sylua comis?
 Quem bene si noui, (cuiam imagè notus IESVS?)
 Lumina quo viret, deuia lustra subit.
 An non Bethlemio primum iubar abdedit antro,
 Dum Puerum cæco nox premit alta specu?
 Vt lubet, inuis condant se nubilus vmbis:
 Quod teget umbra, suo publicat igne iubar.
 Hoc iubar, esto premant obscura silentia noctis,
 Atamen id nolit perpete nocte premi.

Fraterbas